

عنوان مقاله:

رویکردی تطبیقی بر قرارداد ارفاقی در حقوق ایران، انگلیس و فرانسه

محل انتشار:

فصلنامه تمدن حقوقی، دوره 4، شماره 8 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

حسن رحیم زاده میبیدی - استادیار گروه حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد میبید، میبید، ایران

افشین مجاهد - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد میبید، مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد یزد، یزد، ایران
(نویسنده مسئول)

خلاصه مقاله:

گذشت و ارفاق از اصول اخلاقی است که همانند سایر قواعد اخلاقی در تاسیسات حقوقی نفوذ نموده است. بر این اساس، قرارداد ارفاقی یکی از نهادهای مهم حقوق تجارت در مبحث حقوق ورشکستگی است که بین تاجر بدهکار و طلبکاران منعقد می شود. موضوع این قرارداد به شکل قانونی آن با تصویب قانون تجارت سال ۱۳۱۱ برای اولین بار در حقوق ایران مطرح گردید که در واقع از قانون تجارت قرن نوزدهم فرانسه اقتباس گردیده شده بود. مکانیزم این قرارداد در رونق بخشی اقتصاد جامعه نقش موثری می تواند ایفا کند، چون به هر حال جامعه برای تامین نیازمندی های مادی افراد خود احتیاج به فعالیت های تجاری و تولیدی دارد و لذا تصفیه و انحلال تشکیلات اقتصادی بعضا می تواند بر اقتصاد جامعه در سطح کلان آثار سوء بگذارد. در مورد ورشکستگی، سیاست های اقتصادی دولت باید چنان طرح ریزی گردد که به طور موثر از بنگاه های اقتصادی یا واحدهای مهم اقتصادی حمایت به عمل آورد. قرارداد ارفاقی راه حلی صلاح جویانه است که مانع مرگ تجاری و اقتصادی تاجر می گردد و او را از نیستی نجات می دهد. این روش حمایتی مخصوص حقوق تجارت است و در صورتی که عملیات ورشکستگی بدین طریق ختم نشود چاره ای جز فروش و تقسیم اموال تاجر ورشکسته که قاعده ای عام است باقی نمی ماند. بنابراین این قرارداد بین بدهکار و طلبکاران با هدف حل مشکلات تاجر و ادامه فعالیت وی و حفظ همه حقوق طلبکاران منعقد و اجرا می گردد و در چهارچوبی وسیع تر از مواد قانونی مربوط مطرح می شود.

کلمات کلیدی:

قرارداد ارفاقی، ورشکستگی، تاجر، طلبکاران، دارایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1251296>

